

Nocturnal

– Okan B · 14 Ağustos 2019

Bir göz odada tek başıma kaldım, intiharın eşliğinde.Kendimi en berbat yaratık olarak tanımladığım zamanlarım da oldu.

Ailemden, sevdiğimden uzakta bilmediğim bir şehrin arka sokaklarında egzoz dumanı soluyarak aç susuz işe gidip geldim aylarca.

Ağzımda sigara, soğuktan buz kesmiş ellerim cebimde karanlığın üzerine yürürdüm.

Köşe başında pinekleyen uyuşturucu tacirleri, süslü caddelere stand açmış fahişeler, sendeleyen alkolikler, pusu kuranlar, adam satanlar, çelme takıp, omuz atanlar, kin yutup kan kusanlar, bitmek bilmeyen kavgalar, yan yatıp çamura batanlar.

Koynundaki nikahlı karısını pazarlayanlar bile oldu ücreti mukabilinde..

Gözüm kulağım nelere şahit oldu bilmek istemezsin.

Ha birde endişe duyardım bu yaşa kadar nasıl sağ kalabildim diye.

Prensip sahibi olamaz ya illa erkekliğe de bok attırmadık yeri geldi kol kanat gerdik başımızın üstüne prefabrik taht kurduk gelip ikamet eylesinler diye yeri geldi gül gönderdik azarlandık niyeysel sonradan kalaylandık yeri geldi küfre bulaştık ağızımızı bozduk sade bozulan ağızımız değil oturan yerlerimizin ayarı oldu yeri geldi susmayı tercih kıldık bu anlamaz denildi yeri geldi faturalar boyumuzu aştı yüzme bilmediğimizden olsa gerek yeri geldi kandırmaya çalıştılar güldük geçtik moron sandılar yeri geldi duvar manzaralı eve kapanıp volta attık gençlik bitmiş dediler yeri geldi içtik coştuk patladık kan kardeş olduk para suyunu çekince geri geldi hayın ilan ettiler her şeyin yeri geldi mutlu musun diye sorulmadı. Ben söyleyeyim yalnızlık beni hiçbir zaman rahatsız etmedi çünkü yalnız kalmaya doyamadım sizler yanımdayken.

En çokta insan dolu bir odada ya da tezahürat yapan seyircilerle tıka basa bir tribünde tadına vardım yalnızlığımın.

ibsen'den bir alıntı yapacağım ;

"En güçlü insanlar genellikle yalnızdır."

Hepsi bu !